"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଚାଲ, ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବ"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଚ୍ଚା-ସଚ୍ଚା ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାଧାରୀ କୁହାଯିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ଯେଉଁମାନେ ରାଜତ୍□ ପାଇବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାରେ ଲାଗି ରହିଥିବା ପିଲାମାନେ ହିଁ ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ତୁମେ ଯେବେ ଏଠାରେ ବସୁଛ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକଥା କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏକଥା ତ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଶିବବାବା ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଶିବବାବା କିଏ ଅଟନ୍ତି - କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିଛ । ତେଣୁ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଏକଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ବସି ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ କୁଆଡେ-କୁଆଡେ ବୁଲୁଛି ସେଥିପାଇଁ ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ସ୍ମୃତି ଚାରଣ କରାଇବା । ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଯେଉଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ତୁମେ ଏବେ ପ୍ରକୃତରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟ । ଦୁନିଆଁରେ ତ କେବଳ ମେଲ, ଫିମେଲ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଭାଷଣ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବୋଧନ କରି କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ... ତାହା ହେଲା ଶରୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭାଇ ଭଉଣୀ । ଏଠାରେ ସେ କଥା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ନିଜର ରଚୟିତା ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ତାଙ୍କ ଭାବାର୍ଥ ତୁମ ଭାବାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଫରକ ରହିଛି ନା । ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅକ୍ଷର ତ ସାଧାରଣ ଅଟେ । ଏଠାରେ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଶିବବାବା ହେଲେ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଏବଂ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ହେଲେ ଶାରୀରିକ ପିତା । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଉଭୟ କହୁଛନ୍ତି ହେ ପିଲାମାନେ, ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେଉଁଆଡେ ବି ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ନ ଯାଉ । କାହିଁକି ନା ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ବାହ୍ୟମୁଖି ହୋଇଥାଏ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେବତାଙ୍କ ଆଗରେ ବସି ମାଳା ଗଡାଇଥାନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧି ତାଙ୍କର କୁଆଡେ-କୁଆଡେ ଭ୍ରମୁଥାଏ । ଦେବତାମାନେ କିଏ? ତାଙ୍କୁ ଏହି ରାଜତ୍□ କିପରି ମିଳିଲା, କେବେ ମିଳିଲା! ଏକଥା କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଶିଖ୍ ଲୋକମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି - ଗୁରୁ ନାନକ ଶିଖ୍ ପନ୍ଥ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ପୁଣି ତାଙ୍କର ଗୁରୁ ପୌତ୍ର ଆଦି ଚଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଚାଲିଛନ୍ତି, ଏହି କଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ କ'ଣ ସବୁବେଳେ ଗୁରୁନାନକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବେ । ଆଚ୍ଛା ଧରିନିଅ, ଗୁରୁନାନକଙ୍କୁ କିମ୍ବା ବୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବି ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏବେ ସେ ଆତ୍ମାମାନେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଜ୍ୟୋତି ଜ୍ୟୋତିରେ ମିଶିଗଲା, ନିର୍ବାଣ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ, ଅଥବା କହିଦେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହାଜିରା-ହଜୁର ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁଆଡେ ଦେଖ କୃଷ୍ଣ ହିଁ କୃଷ୍ଣ ଅଛନ୍ତି । ସବୁଆଡେ ରାଧା ହିଁ ରାଧା ଅଛନ୍ତି ଏହିଭଳି କହିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ତୁମେ ଭାରତବାସୀମାନେ ଦେବତା ଥିଲ । ତୁମ ଚେହେରା ମନୁଷ୍ୟର, ଚରିତ୍ର ଦେବତାଙ୍କ ପରି ଥିଲା । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ତ ରହିଛି ନା । ଚିତ୍ର ନ ଥିଲେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝି ନ ଥାନ୍ତେ । ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର କ'ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି, ଏହା ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ କାହାକୁ ହେଲେ ବି ବୁଝାଇପାରିବ - ଏହା ତ ନିରାକାର ବାବା ଆମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ନିରାକାର ତ ସମସ୍ତେ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା ନିରାକାର ଅଟେ । ପୁଣି ଏହି ସାକାର ଦ୍□ାରା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥାଏ । ନିରାକାର ତ କଥା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ - ଆମର ପିତା ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ତୁମର ମଧ୍ୟ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଶିବବାବା ଜ୍ଞାନର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ବେହଦର ପିତା । ଜ୍ଞାନ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଶରୀର ତ ଦରକାର ନା । ସେ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛି, ତେବେ ତ ଯାଇ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେବ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରଚନା ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ବାବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ବୁଝାଉ ନାହାଁନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଭଗବାନ ଅଟୁ । ନାଁ, ପିତା ପିତା ଅଟନ୍ତି, ପୁତ୍ର ପୁତ୍ର ଅଟେ । ହଁ, ଯେବେ ପିଲା ବଡ ହୋଇ ବାପ ହେବ, ତା'ର ପିଲା ଜନ୍ମ ହେବେ ତେବେ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ବାପ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ବାବାଙ୍କର ତ ଢେର ପିଲା ଅଛନ୍ତି ନା, ତେଣୁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ବାବାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଚାଲିବେ କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କରି ଶ୍ରୀମତ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବେ ।

ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପରି ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ଆମେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ମହିମା ଗାୟନ କରି ଆସିଛୁ । ଏବେ ଆମକୁ ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କରି ତାଙ୍କ ଭଳି ହେବାକୁ ପଡିବ, କାହିଁକି ନା ରାଜତ୍□ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ସମସ୍ତେ ତ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କ୍ରମଅନୁସାରେ ରହିବେ, କାହିଁକି ନା ଏହା ବହୁତ ବଡ ରାଜତ୍□ ଅଟେ । ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଜା, ଚାକର-ବାକର, ଚଣ୍ଡାଳ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଚାଲିଚଳନ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ ଯେ ଇଏ ଚଣ୍ଡାଳର ପରିବାରକୁ ଯିବେ । ଜଣେ ତ ଚଣ୍ଡାଳ ହେବ ନାହିଁ, ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରିବାର ରହିବ । ଚଣ୍ଡାଳମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସଂଘ ରହିଥାଏ । ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶି ଷ୍ଟ୍ରାଇକ୍ ଆଦି କରି କାମ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥାଆନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏପରି ହେବ ନାହିଁ । ତୁମର ଏକ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ତୁମେ ପଚାରୁଛ ଯେ କ'ଣ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ - ବାରିଷ୍ଟର ହେବ, ନା ଦେବତା ହେବ? ତୁମ ପାଇଁ ପୁରା ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି, ଏହା ଛୋଟ କଥା ନୁହେଁ । ବେହଦର ବାବା ବସି ବେହଦର କଥା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବୁ । ଶ୍ରୀମତ ଦ୍□ାରା ଆମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜତ୍□ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବୁ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରାଇଲେ କୁହାଯିବ ଯେ ପ୍ରକୃତ ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାଧାରୀ । କାହାର କିଛି କଥା ବି ଲୁଚି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଆଗକୁ ଗଲେ ସବୁ ଜଣା ପଡିଯିବ । ଏହାକୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରକାଶ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି କାହିଁକି ନା ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ରୂପୀ ଆଲୋକ ମିଳୁଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିଛି ହେଲେ ଜଣାନାହିଁ । ଗୁପ୍ତରେ ବମ୍ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । କୌଣସି ଜିନିଷ ରଖିବା ପାଇଁ କରାଯାଇ ନ ଥାଏ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତରବାରୀରେ ଲଢେଇ ଚାଲୁଥିଲା ପୁଣି ବନ୍ଧୁକ ତିଆରି ହେଲା, ଏସବୁ କାମରେ ହିଁ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ରଖିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଜାଣିଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଯେ ଏହା ଦ୍□ାରା ଆମର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ । ଚେଷ୍ଟା ତ କରିଛନ୍ତି ନା । ହିରୋସୀମାରେ ଗୋଟିଏ ବମ୍ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା କେତେ ମରିଥିଲେ ତାପରେ ଦେଖ କେତେ ଉନ୍ନତି କରିଛନ୍ତି, ଢେର ଘର ଆଦି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଭଳି ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ ଯେମିତିକି ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପଡି ରହିବେ । ଡାକ୍ତରଖାନା ଆଦି ତ ରହିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଭୂମିକମ୍ପ ଆଦି ଏକ ସଙ୍ଗେ ହେବ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟକୁ କେହି ଅଟକାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏସବୁ ଈଶ୍□ରଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ, ଅକାଳ ପଡିବ, ପାଣି ମିଳିବ ନାହିଁ... ଏକଥା ତ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ହୋଇଥିଲା । କଳ୍ପର ଜ୍ଞାନ ତ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିବାର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା । ପୁଣି ଶାସ୍ତ୍ର ଗୁଡିକରେ କଳ୍ପର ଆୟୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିପ୍ରତି କାହାର ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଯାଉନାହିଁ, ସମସ୍ତେ ଶୁଣି କରି ପୁଣି ନିଜ ନିଜର ଧନ୍ଦା ଆଦିରେ ଲାଗିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଲ୍ଦି ଜଲ୍ଦି ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମା ବିକାରମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ସତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ନଚେତ୍ ଦଣ୍ଡ ପାଇ ପୁଣି ନିଜ-ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏବେ ହିଁ ଭଗବାନଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ରାଜକୁମାର ଅଟନ୍ତି, ସେ କ'ଣ କାହାକୁ ମତ ଦେବେ! ଏହି କଥାକୁ ଦୁନିଆରେ କେହି ହେଲେ ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ସହିତ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଶିବବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ସେ ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତୁଟାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଭାରତର ନୌକାକୁ କୂଳରେ ଲଗାଉଛ । ଭାରତ ସହିତ ହିଁ ସତ୍ୟନାରାୟଣଙ୍କର କଥାର ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ କେବେ ହେଲେ ସତ୍ୟ-ନାରାୟଣଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ଏହି କଥା ସେହିମାନେ ହିଁ ଶୁଣିବେ, ଯେଉଁମାନେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଥିବେ ଓ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ହୋଇଥିବେ । ସେହିମାନେ ହିଁ ଏହି ଅମରକଥାକୁ ଶୁଣିବେ । ଅମରଲୋକରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲେ, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଅମରଲୋକର ଅମରକଥା ଦ୍□ାରା ଏହି ପଦ ପାଇଥିବେ । ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ କଥା ସ୍ମରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଯଦି ଗୋଟିଏ କଥା ବି ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ, ତେବେ ସବୁ କଥା ମନେ ପଡିଯିବ । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ଶିବବାବାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅଭିନୟ କରୁଛୁ, ପୁଣି ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

ସତ୍ୟ କ'ଣ, ମିଥ୍ୟା କ'ଣ - ଏକଥା ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ ତ ଜଣେ ବାକି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ହେଲେ ମିଥ୍ୟା । କେବଳ ଲଙ୍କାରେ ହିଁ ରାବଣ ଥିଲା ଏହା କ'ଣ ଜଣଙ୍କର କଥା ଅଟେ କି! ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ ତ ଏଭଳି କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସାରା ଦୁନିଆ ଲଙ୍କା ଅଟେ, ଏହା ହିଁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ସବୁ ଆତ୍ମାରୂପୀ ସୀତାମାନେ ଏକମାତ୍ର ରାମଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ଅଥବା ସବୁ ଭକ୍ତିନୀ, ପ୍ରିୟତ୍ତମାମାନେ ଏକ ଭଗବାନ, ପ୍ରିୟତ୍ତମଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଏହା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି, ଶୋକ ବାଟିକାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହି କଳିଯୁଗ ଶୋକ ବାଟିକା ଅଟେ । ଅଶୋକ ବାଟିକା ହେଲା ସତ୍ୟଯୁଗ । ଏଠାରେ ତ ପାଦେ-ପାଦେରେ ଶୋକ, ଦୁଃଖ ରହିଛି । ତୁମକୁ ବାବା, ଅଶୋକବାଟିକା (ସ୍□ର୍ଗକୁ) ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଠାର ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କେତେ ଶୋକ କରୁଛନ୍ତି । କେହି ଯଦି ମରିଗଲେ, ତେବେ ପାଗଳ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସ୍□ର୍ଗରେ ତ ଏସବୁ କଥା ହେବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ କେବେହେଲେ ହେବ ନାହିଁ, ଯାହାଦ୍□ାରା ସ୍ତ୍ରୀ ବିଧବା ହେବ, ସେଠାରେ ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବେ । ଦେହତ୍ୟାଗ ପରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଥବା ପୁରୁଷର ଶରୀର ନେବେ, ଏହାର ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ଅନ୍ତ ସମୟରେ ସବୁ ଜଣାପଡିଯିବ । କିଏ-କିଏ କ'ଣ ହେବେ । ପୁଣି ସେହି ସମୟରେ କହିବେ ଯେ ଆମେ ଏତେ ମେହନତ କରିନାହୁଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟରେ କହିଲେ କ'ଣ ହେବ । ସମୟ ତ ବିତିଗଲା ନା । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ମେହନତ କର, ସେବାରେ ବାବାଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ତେବେ ରାଜତ୍□ ମିଳିଯିବ । ସେବାରେ ଲାଗି ରୁହ । ଏଭଳି ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା, କିପରି ସପରିବାରେ ବିଶ୍□ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ

କୁହାଯାଏ ଏହି ପରିବାରର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏପରି ଭଲ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାରେ ଲାଗିଯାଇଛନ୍ତି । ମା, ବାପା, ପିଲାମାନେ.... ଏହା ତ ଭଲ କଥା ଅଟେ ନା । ସେବା କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥାଆନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଉଲ୍ଲାସରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ କିପରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବୁ, ଯାହା ଫଳରେ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଖୁସି ହେବ । କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଉଛ । ତୁମେ ପ୍ରଜା ଗଢିଲ, ତେବେ ବୀଜ ବୁଣିଲ ନା । ଜନ୍ମରୁ ତ କେହି ରାଜା ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି-କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବ । ତୁମକୁ ସେବା କରୁଥିବାର ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହ ଆସିବ ଯେ, ଆମେ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି ଏଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ ନ କରିବୁ । ନଚେତ୍ ପୁଣି କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହିପରି ଅବସ୍ଥା ହେବ । ଶେଷ ସମୟରେ ବହୁତ ଆତ୍ମା ଆସିବେ, ପଶ୍ଚାତାପ କରିବେ । ସେ ସମୟର ଦୁଃଖ, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ କେବେ ବି ଦେଖି ନ ଥିବେ । ଶ୍ରୀମତ ନ ମାନିବା କାରଣରୁ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଏପରି ଦୁଃଖ ଦେଖିବେ ଯେ ସେ କଥା ନ କହିଲେ ଭଲ କାହିଁକି ନା ଅନେକ ବିକର୍ମ କରିଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ ।

ତୁମେମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମର ମନୁଷ୍ୟ, ଇସ୍ଲାମୀ ଧର୍ମର ମନୁଷ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଇଏ ଅଟନ୍ତି । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ର । ଏହି ଦେବତା ଧର୍ମ ପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ପବିତ୍ର ରହୁଛ । ସ୍□ର୍ଗ ଏବଂ ନର୍କର ଗାୟନ ରହିଛି । ସ୍□ର୍ଗ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଭାରତକୁ ହିଁ ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଉଛନ୍ତି । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ଥିଲେ ସେହିମାନେ ଏବେ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଛନ୍ତି ପୁଣି ବାବା ଆସି ପବିତ୍ର ସ୍□ର୍ଗବାସୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଜଣେ ପ୍ରିୟତ୍ତମ ଆସି ସବୁ ପ୍ରିୟତ୍ତମାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଅଶୋକ ବାଟିକାକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହ ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ନଚେତ୍ ଏଠାରେ ବସି-ବସି ବୁଦ୍ଧି କୁଆଡେ-କୁଆଡେ ପଳାଇଯାଉଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । ବାବା ତ ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ରତ୍ନ ବ୍ୟପାର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଧନ୍ଦା ଅଟେ । ସେଥିରେ ଅସଲି ଏବଂ ନକଲି ବହୁତ ମୁସକିଲ୍‌ରେ ଚିହ୍ନି ହୁଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଲୁଚିଯାଇଛି, ସବୁଠାରେ ମିଛ ହିଁ ମିଛ ଚାଲିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଡ୍ରାମାର ଅଭିନେତା ଅଟୁ, ଏଥିରୁ କେହି ବି ବାହାରି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । କେହି ହେଲେ ବି ମୋକ୍ଷ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବିବେକ ଦ୍□ାରା କାମ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ସମସ୍ତେ ନିଜର ଅଭିନୟ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ପୁଣି କଳ୍ପ ପରେ ନିଜର ସେହି ଅଭିନୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବେ । ତୁମେମାନେ ଦେଖିବ କିପରି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମରୁଛନ୍ତି, ବିନାଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସେବାରେ ଲାଗି ରହିଲେ ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଯଦି ସାରା ପରିବାର ହିଁ ଏହି ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ସେବାରେ ଲାଗିଯିବେ ତେବେ ବହୁତ ଚମତ୍କାର ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଅନ୍ତିମ ସମୟର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାୟକ ଦୃଶ୍ୟରୁ ଅଥବା ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏବେଠାରୁ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ନିଜ ପରି କରି ଗଢି ତୋଳିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବାବାଙ୍କର ରାଇଟ୍‌ହ୍ୟାଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ସେବା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ଯଥାର୍ଥ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜର ସଂକଳ୍ପର ବ୍ୟାକୁଳତା ଠାରୁ ଅଥବା ଦଣ୍ଡଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ରେ ରହୁଥିବା ପାସ୍ ⍰ିଥ୍ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମା ଭବ ।

ପାସ୍ ⍰ିଥ୍ ଅନରର ଅର୍ଥ ହେଲା ମନରେ ମଧ୍ୟ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ଦଣ୍ଡ ପାଉ ନ ଥିବ । ଧର୍ମରାଜ ଠାରୁ ଦଣ୍ଡ ପାଇବା କଥା ତ ପଛରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ନିଜର ସଂକଳ୍ପର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାକୁଳତା ଅଥବା ଦଣ୍ଡଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ରେ ରହିବା ହିଁ ପାସ୍ ⍰ିଥ୍ ଅନର ହେବାବାଲାଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ । ବାଣୀ, କର୍ମ, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କର କଥା ତ ମୋଟା ମୋଟା ଅଟେ କିନ୍ତୁ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାକୁଳତା ଅଥବା ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ ଉତ୍ପନ୍ନ ନ ହେଉ । ଯଦି ଏହିଭଳି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବ ତେବେ ଯାଇ ପାସ୍ ⍰ିଥ୍ ଅନର ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଘୃତ ଏବଂ ଯୋଗ ରୂପକ ବତୀ ଯଦି ଠିକ୍ ଥିବ ତେବେ ଖୁସି ରୂପକ ଦୀପ ସର୍ବଦା ଜଳି ରହିଥିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ସର୍ବଦା ଅଚଳ, ଅଟଳ ଏବଂ ଏକରସ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର ।

ଦୁନିଆର କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହଲ୍‌ଚଲ୍ ତୁମର ଅଚଳ, ଅଟଳ ସ୍ଥିତିରେ ବିଘ୍ନ ନ ପକାଉ । ଏହିଭଳି ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ, ଅଚଳ ଅଟଳ ହୋଇ ସବୁ ବିଘ୍ନକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଅ, ଯେପରି ଏହା କୌଣସି ବିଘ୍ନ ନୁହେଁ ଗୋଟିଏ ଖେଳ ଅଟେ । ପାହାଡ ସୋରିଷ ଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉ କାହିଁକି ନା ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଜାଣିଥାଏ ଯେ ଏସବୁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ।